

Dilibees

**Jak si najít dobrou práci, i když
nemluvíš jazykem**

3. Jak si najít dobrou práci, i když nemluvíš jazykem

Osnova

- Jakou práci můžeš dělat bez jazyka
- Jak komunikovat bez slov (gesta, překladače, pomocníci)
- Jak se učit jazyk za pochodu
- Kdy už jazyk začne být klíčový
- Osobní příběhy lidí, co to zvládli

Úvod

V dnešní globalizované době se často stává, že hledáš práci v cizí zemi, ale jazyk není tvým silným bodem. Možná se ti už někdy stalo, že jsi narazil na bariéru, protože jazyková bariéra tě omezovala. Ale nezoufej! Existuje spousta způsobů, jak si najít dobrou práci, i když neovládáš místní jazyk. Tento e-book tě provede krok za krokem, jak na to.

Jakou práci můžeš dělat bez jazyka?

Pokud se vydáš do cizí země za prací, nezáleží na tom, jestli mluvíš perfektně jazykem. Mnoho pracovních pozic vyžaduje minimální komunikaci nebo je vůbec nevyžaduje. Zde je několik možností:

Práce v manuálních profesích: Svařování, stavebnictví, práce ve skladu, montáže, nebo řidič – tyto pozice často nevyžadují hlubokou jazykovou znalost. Většina komunikace probíhá pomocí gest, obrázků nebo ukazování.

Práce v pohostinství: Pokud jsi třeba kuchař nebo číšník, některé restaurace v turistických oblastech hledají lidi, kteří se dokáží orientovat v základních frázích, i když neovládají celý jazyk.

Údržbářské a pomocné práce: V těchto oblastech obvykle není jazyk potřeba. Lidé, kteří dělají opravy, údržbu nebo manuální práci, se často dorozumívají pomocí vizuálních návodů a pracovního postupu.

Tip: Zaměř se na profesi, kde je práce víc než jen o slovech – ať už je to práce s nástroji nebo přímo v terénu, taková práce může být pro tebe ideální.

Jak komunikovat bez slov (gesta, překladače, pomocníci)

Komunikace bez slov může znít jako výzva, ale není to nemožné. Zde jsou způsoby, jak to zvládnout:

Gesta a mimika: Když nemáš jazyk, můžeš využít základní gesta. Můžeš ukazovat na předměty, používat výraznou mimiku nebo ruce k tomu, abys naznačil, co chceš. Být otevřený a ochotný se učit, jak komunikovat bez mluvení, je klíčové.

Překladače a aplikace: Technologie ti může hodně usnadnit práci. Aplikace jako Google Translate nebo Duolingo jsou skvělé nástroje na okamžité přeložení základních frází. Když tě někdo potřebuje pochopit, použij aplikaci na rychlý překlad.

Pomocníci: Pokud znáš někoho, kdo je místní nebo ovládá jazyk, požádej ho o pomoc. Mnohdy stačí mít po ruce někoho, kdo ti pomůže s prvními kroky.

Tip: Neztrácej trpělivost, komunikační bariéry se dají překonat, když se snažíš být kreativní a otevřený novým způsobům komunikace.

Jak se učit jazyk za pochodu

Ačkoli si můžeš práci najít i bez plynulé znalosti jazyka, dlouhodobě budeš muset jazyk ovládnout, abys mohl růst a rozvíjet se. Jak začít?

Ponoř se do jazyka: Započni se učit klíčové fráze a slova, která ti pomohou v práci. Zapisuj si je na kartičky a každý den se je uč.

Uč se od kolegů: Mnoho lidí se učí jazyk právě díky tomu, že je obklopuje. Ptej se svých kolegů, jak se něco řekne, nebo si napiš důležitá slova a fráze, které ti mohou pomoci v komunikaci.

Aplikace a online kurzy: Využij online kurzy jako Duolingo, Babbel nebo Memrise, které ti pomohou učit se jazyk za pochodu. Mnohé aplikace mají i speciální kurzy zaměřené na pracovní prostředí.

Tip: Každý malý krok je pokrok. Uč se postupně, a brzy zjistíš, že ti slova a fráze přicházejí přirozeně.

Kdy už jazyk začne být klíčový

Jazyk přestane být nepodstatný ve chvíli, kdy začneš rozšiřovat své pracovní možnosti. Pokud chceš postoupit na vyšší pozice nebo komunikovat s klienty, jazyk se stane nepostradatelným. Zde je několik příznaků, že je čas začít se jazykem opravdu zabývat:

- Když se dostaneš na pozici, která vyžaduje spolupráci s více lidmi.
- Když se začneš podílet na komplexnějších projektech.
- Když budeš komunikovat s lidmi z jiných firem nebo zemí.

Tip: Neboj se investovat čas a energii do učení jazyka. I malý pokrok může mít velký vliv na tvoje pracovní možnosti. Na začátek ti stačí 15 minut denně. Výsledky se okamžitě dostaví !

Osobní příběhy lidí, co to zvládli

Jan, svářeč z Čech:

„Přijel jsem do Německa a vůbec jsem neměl ponětí, jak začít. Jsem svářeč, ale jazyk nebyl moje silná stránka. Na začátku jsem pracoval v jedné fabrice, kde bylo hodně Poláků a dalších cizinců. Nikdo moc nemluvil německy, takže jsme se všichni domlouvali rukama a ukazováním. Zpočátku jsem si připadal ztracený, ale věděl jsem, že to musím zvládnout. Postupně jsem si koupil knížku s frázemi a učil se. Pomohlo mi to v práci, protože jsem začal rozumět, co po mně chtějí. Po roce už jsem měl základní němčinu, a teď už

dělám na složitějších projektech. Bez jazyka to bylo těžší, ale kdybych to vzdal, dneska bych byl někde úplně jinde.“

Lukáš, svářeč z Polska:

„Vždycky jsem chtěl pracovat v Německu, ale jazyk mi dělal problém. Přišel jsem sem a hledal práci, ale všude, kde jsem se ptal, mě odmítali kvůli jazyku. Nakonec jsem se dostal do firmy, kde pracovalo pár lidí, co mluvili polsky, takže jsem to na začátku zvládal. Ale věděl jsem, že musím něco dělat, jinak to dál nepůjde. Tak jsem se přihlásil na kurz němčiny a začal se učit slova, která se hodí v práci. Když jsem měl trochu základů, začal jsem rozumět víc a víc. Dneska už mi práce jde bez problémů a mám lepší pozici. Na začátku to nebylo snadné, ale vyplatilo se to.“

Oleg, zámečník z Ukrajiny:

„Přišel jsem do Čech a o práci jsem měl strach. Uměl jsem jen pár slov česky, ale práce v zámečnictví byla mojí specializací, takže jsem to chtěl zkusit. Začal jsem pracovat v malé dílně, kde jsem se spíše učil od zkušenějších kolegů. Na začátku mi pomáhali ukazováním, co mám dělat. Byl jsem vděčný, že mám šanci, ale jazyk mi dělá velké problémy. Naštěstí jsem měl mobil s překladem, takže jsem si mohl přeložit vše, co jsem potřeboval. Po několika měsících už jsem byl schopný se domluvit s kolegy, a dnes už rozumím skoro všemu. Práce jde od ruky, a když si vzpomenu na první dny, jsem rád, že jsem se nevzdal.“

Márk, elektrikář z Maďarska:

„Přišel jsem do Německa, protože jsem věděl, že tady je hodně práce pro elektrikáře. Jazyk mi byl ale úplně cizí. Měl jsem strach, že se nedohodnu, ale našel jsem firmu, kde byli ochotní mě vzít i bez němčiny, protože mě potřebovali. Na začátku jsem měl problémy s domluvou, ale šéf mi ukázal, jak komunikovat pomocí nákrešů a schematických plánů. Když jsem si začal zvykat na pracovní termíny a názvy, začal jsem pomalu rozumět. Po několika měsících jsem byl schopný pracovat bez pomoci. Kdybych nezkusil začít a nešel na to, teď bych byl někde úplně jinde. Teď už mluvím německy docela dobře a práci mám bez problémů.“

Pawel, instalatér z Polska:

„Když jsem přišel do Německa, neuměl jsem skoro nic. Jen pár základních slov jako „dobrý den“ a „prosím“. Ale říkal jsem si, že práci seženu i tak.

Začal jsem dělat v jedné firmě, kde se hlavně pracovalo rukama. Nemusíš umět mluvit, když vidíš, co máš dělat. Ze začátku jsem se dorozumíval rukama a nohama, ukazoval jsem, co chci udělat, a bylo to v pohodě. Taky jsem si stáhnul do mobilu Google Translate, což hodně pomohlo, když jsem potřeboval vysvětlit nějakou technickou věc. Po pár měsících jsem začal rozumět víc a víc, a dneska už s kolegy mluvím normálně. Získal jsem víc odpovědnosti a dokonce mi nabídli, že si udělám kurz na zvedání těžkých břemen. Kdybych to vzdal, tak dneska nic nemám. Jsem rád, že jsem to nevzdal, protože dneska si vydělám lépe než spousta lidí zpátky doma.“

Martin, svářeč z Čech:

„Když jsem jel do Německa, měl jsem obavy. Neuměl jsem německy vůbec. Ale řekl jsem si, že prostě musím začít nějak. Začal jsem v jedné kovovýrobní dílně, kde jsem svařoval, ale nikdo z kolegů pořádně nemluvil anglicky, takže jsme se domlouvali hodně rukama a obrázky. Byl jsem tam pár měsíců, než jsem si začal rozumět s šéfem a kolegy. Pak jsem si našel kurz němčiny, který mě naučil spíš pracovní fráze a názvy náradí. Dneska už mám svojí firmu, dělám zakázky a i když pořád mluvím trochu zadrhávane, klienti to chápou. Bez jazyka bych to určitě nezvládl, ale nevzdal jsem to.“

Lucie, elektrikářka z Rumunska:

„Byla to těžká doba, když jsem přijela do Anglie. Neuměla jsem ani jedno slovo anglicky. Přišla jsem sem za prací, ale nejdřív jsem začala v hotelu jako pokojská. Byla jsem ráda, že vůbec mám práci, ale pořád jsem se trápila, že nerozumím. Potom jsem se seznámila s nějakými elektrikáři, kteří mi nabídli práci jako pomocná síla. Začala jsem jim podávat náradí a dívat se, jak to dělají. I když jsem mluvila jenom rumunsky a oni anglicky, pochopila jsem spoustu věcí, protože mi ukázali, co dělají. Za rok jsem začala dělat na menších zakázkách, a dneska dělám jako elektrikářka. Angličtina mi pořád dělá trochu problémy, ale používám Google Translate a občas se mi kolegové smějí, ale berou to. Kdybych na to kašlala, nikdy bych neměla takovou práci, jakou mám teď.“

Vasil, stavař z Ukrajiny:

„Když jsem přišel do České republiky, vůbec jsem neměl plán, co dělat. Jazyk jsem vůbec neovládal, ale věděl jsem, že musím něco najít. Začal jsem pracovat ve stavebnictví jako dělník. Práce byla jednoduchá, žádné složité věci, hlavně dělat rukama. Ale kolegové se domlouvali jen česky, a já nevěděl, co dělat. Většinou jsem pozoroval, co dělají, a napodoboval to. Pomalu jsem se učil pár slovíček. Po několika měsících jsem už uměl základy

češtiny, ale pořád to nebylo nic moc. Jednou mi šéf řekl, že mám jít na školení, a já vůbec nevěděl, co to znamená. Ale nakonec jsem se rozhodl a šel. Dneska už jsem ve firmě na lepší pozici, odpovídám za menší projekty. Jazyk je pro mě stále výzvou, ale bez toho by to asi nešlo. Kdybych měl zůstat v Ukrajině, nic bych neměl. Tady jsem si začal budovat něco pořádného.“

Tereza, malířka z Maďarska:

„Začala jsem malovat v Německu, když jsem neměla vůbec žádnou zkušenost s němčinou. Byla to náhoda – šla jsem na inzerát, kde hledali malíře, a tak jsem se rozhodla, že to zkusím. První měsíc jsem skoro vůbec nemluvila, ale to nevadilo, protože si lidi většinou rozumí, když vidí, jak děláš. Po nějaké době mi to přišlo přirozené, i když pořád dělám hodně rukama. Naučila jsem se pár slov od kolegů, začala jsem poslouchat, jak se s klienty domlouvají, a pořád jsem si psala nové a nové fráze do mobilu. Po roce jsem se už cítila v pohodě, začala jsem vést i některé zakázky. Kdybych neměla odvalu, nikdy bych neměla tuhle práci. A dneska už maluju i soukromé interiéry, dělám zakázky pro lidi, kteří mě doporučují.“

Zelko, tesař z Chorvatska:

„Přišel jsem do Rakouska, protože tam je hodně práce pro tesaře. Jazyk jsem neovládal, ale hledal jsem a našel jsem firmu, kde jsem mohl pracovat, i když neumím německy. Začínal jsem na stavebách jako pomocník. Všechno se ukazovalo rukama, a tak jsem pochopil, co se od nás očekává. Po půl roce už jsem byl schopný rozumět, co se po mně chce, i když jsem neměl slovník. Často jsem používal překladáč, ale měl jsem i trpělivé kolegy, kteří mi pomohli. Dneska už s nimi šéfuju menší tým. Jazyk je důležitý, ale nejvíc záleží na tom, jak moc jsi ochotný se učit. Dostal jsem tady práci a teď mám vlastní zakázky, které si dělám podle sebe. Kdybych se bál mluvit, dneska bych neměl nic.“

Tip: Tvé úsilí a odhodlání se vyplatí. Pokud to zvládli jiní, zvládneš to i ty!

Najít práci, i když neovládáš jazyk, není nemožné. Jde o to být otevřený novým možnostem, využívat technologie, a neztrácet motivaci. Jakmile zvládneš základy, tvé možnosti se otevrou a nebudeš mít problém najít

stabilní práci a zlepšit se v jazyce. Buď odhodlaný, uč se a nikdy se nevzdávej!